

[Kurt Hansen]

cis inden for det offentlige? Det er nogle af de spørgsmål, jeg har rejst uden at have fået svar på dem overhovedet. Jeg synes, det er for dårligt, ærlig talt, når arbejdsministeren har haft så lang tid til at få svar på så elementære spørgsmål som disse, at vi så ikke kan få dem under denne debat. Men o.k., vi borer videre. Sagen skal i hvert fald klares op.

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Jeg tror ikke, hr. Kurt Hansen behøver at være bange; han skal nok få svar på sine spørgsmål under udvalgsarbejdet, men når man spørger om et talmateriale, er det vel ikke usædvanligt, at man venter med at få svaret til udvalgsarbejdet. Vi er da i hvert fald meget parate til at svare. Jeg tror ikke, at nogen skal undervurdere vores tålmodighed i forhold til de spørgsmål, som hr. Kurt Hansen stiller; de skal selvfølgelig blive bevaret.

Derimod stillede hr. Tyroll et politisk spørgsmål, og det vil jeg da gerne besvare nu. Det var spørgsmålet om, hvad der sker efter sommerferien, hvis ikke alle har en lære- eller praktikplads. Dertil vil jeg gerne sige, at af den aftale, der er indgået mellem såvel de kommunale arbejdsgivere og deres lønmodtagere som den private sektors parter, fremgår det ganske tydeligt, at det påhviler aftaleparterne – altså regeringen og organisationerne på arbejdsmarkedet – at tage de yderligere skridt, der er nødvendige, sådan at alle er i lære- og praktikplads eller har fået et tilbud om en praktikplads eller en læreplads inden for det af dem foretrukne hovederhvervsområde. Jeg tror, hr. Tyroll er klar over, at der er enkelte fag, hvor det er halsløs gerning at prøve at skaffe alle en praktikplads, men inden for hovederhvervsområdet skal der være lære- og praktikpladser, og det er en forpligtelse, vi har påtaget os, at denne opgave skal være løst inden udgangen af i år.

Så vil jeg gerne sige til hr. Enggaard i forlængelse af dette, at hr. Enggaard kaldte det lapper, det, man nu foreslog. Det kan godt være, det ikke er ment så nedvurderende, som det måske lyder i mine øren, men jeg synes egentlig, det er en lidt hård betegnelse at bruge om fremskaffelse af 22.000 lære- og praktikpladser til de unge. Jeg synes, det er

at skaffe uddannelsesmuligheder både på arbejdsmarkedet og inden for erhvervsuddannelserne. Jeg ved godt, at hr. Enggaards parti ikke kunne stemme for det, og jeg ved godt, at hr. Enggaards parti ikke er tilhænger af det, men man behøver vel ikke af den grund at betegne det som lapper; det synes jeg i hvert fald er en hård betegnelse.

Det gælder også, synes jeg, spørgsmålet om en række af de øvrige forslag, som vi har til behandling her i dag. Men der er én rigtig ting i det – som hr. Enggaard siger – og det er, at det selvfølgelig er forslag – nu tænker jeg på de to forslag vedrørende arbejdstilbud til de ledige og jobskabelse – som er affødt af den alvorlige økonomiske situation, vi har med den meget høje arbejdsløshed. Jeg tror, man skal vogte sig kolossalt for i denne forbindelse at foretage internationale sammenligninger.

Jeg har fra mit samarbejde med mine kolleger i de nordiske lande, i EF og på OECD-plan ofte haft diskussioner om, hvordan man opgør arbejdsløshed og beskæftigelse. Det sikreste tal, man har, er for beskæftigelsen, det er det sikrest sammenlignelige tal, og dér hævder Danmark sig smukt i forhold til andre lande. Vesttyskland har haft en kraftig formindskelse af beskæftigelsen; vi har haft en stigning i beskæftigelsen, siden den økonomiske krise brød ud.

Derimod når man kommer til arbejdsløsheden, kommer det meget an på, hvilke dagpengeregler og andre regler der er. Vi har dagpengeregler her i landet – hvad jeg er stolt af – der gør det muligt for folk at blive på arbejdsmarkedet, der gør det attraktivt for dem ikke at give op, men fortsætte med at søge arbejde, hvorimod hr. Ib Christensen f.eks. vil vide, at i en række lande kan kvinder ikke få arbejdsløshedsunderstøttelse, hvis de er gift, og derfor bliver de ikke registreret som arbejdsløse. Der er mange af den slags oplysninger, som gør, at jeg tror, vores tal er reelt. Det er altså ikke for at undervurdere vores tal, men man har måske nok ikke i andre lande den samme måde at gøre arbejdsløsheden op på, som vi har her, og derfor skal man vogte sig for internationale sammenligninger.

Det, man imidlertid kan sige, er, at bortset fra 3 eller 4 europæiske lande har alle samfundene alvorlige arbejdsløshedsproblemer. Og hvorfor har de det? Det er det, jeg gerne